१२ मर्गः सङ्गोचकारकं तेषां खाने त्रख पीठखार्पणात् स कीट्यः रावण सिंहासने उपाश्रितः खितखाह्वा ह्व छर्च ॥ १२ ॥

> ततादशास्यः च्भिताचिक्चं दीप्राङ्ग्लोयापनमूढ रतं। अनेकचच्चन्नखकान्तिज्ञं प्रसार्थ्य पाणिं समि तिं वभाष॥१३॥

- ज॰म॰ ततद्र त्यादि। विभीषणिनवेदनादुत्तरकालं दशास्तः पाणिं जुभिताहिकल्यं कुद्धविस्तृतफणेन मंपेण तुः खंदोशेदीपनशीला ऽङ्गुलीयोपलाऽङ्गुलीयरकं यतः ततएव गूढरकं अनेका स सन्य सलन्योनखकान्तयाजिक्वादव यस्य तं प्रमार्थ समितिं राचसममूहम्बभाषे॥ १३॥
 - भ॰ ततद्रत्यादि। विभीषणापवेशवादनन्तरं दशास्तः पाणिं
 प्रमार्थ्य समितिं राचसानां सभां वच्चमाणप्रकारेण वभाषे
 उवाच कीद्रशं पाणिं चुभिताहिकच्यं कुद्धविस्तृतफणसर्पत्रच्यं
 दीप्रादीपनशोलीऽङ्गरीयापलामुदिकारतं यच अत्र एवाढ रत्नं अनेन सर्पसाद्रश्चं स्वचितं अनेका अञ्चल्य अपलानखकान्त योजिङ्काद्व यस्त्र॥१३॥

ग्रत्तीः सहिङ्का परिदृष्टकार्थेरास्नातिभिनीतिषु बुद्धिमङ्गिः। युक्षिदिधेः सार्द्धमुपायिविङ्गिः सिध्धन्ति कार्थाणि समन्त्रितानि॥ १४॥